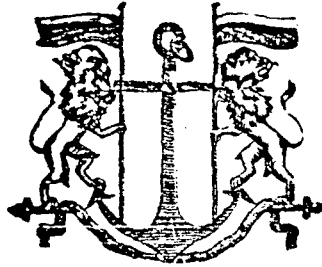

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МѢСЕЦА.
Обикновено на 10, 20 и 30 числа.

Цѣна на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии и при " всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна

За обявления се плаща за дума:

На първа страница	3 стот
„ втора страница	2 „
„ трета и четвърта страница	1 „

ВАРНЕН. ГРАДСКО ОБЩИН. УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3377

г. Варна, 24 Мартъ 1900 година

Извѣстява се на Г. г. интересующитъ се, че на 3-й Априлий н. г., съ перетръжка на 4-й сѣщия мѣсець, въ помещението на общ. Управление ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването подъ наемъ град морски бани, за три години — за тритъ прѣдстоящи на 1900, 1901 1902 години лѣтни сезони.

Прѣдложения (оферти) се приематъ, както на 3-й така и на 4-й Априлий, до 5 часа вечерята.

За право участие въ търга се иска: 1) залогъ 5 % отъ прѣдлагаемитъ отъ самитъ конкуренти, за тритъ сезона, сумми, въ удостоверение отъ Българската Народна Банка или общинский касиеръ и 2) свидетелство за честность.

Поемнитъ условия, спорѣдъ които, *оня, който наеме банитъ, е длъженъ да примѣсти непременно до 15 Юний н. г. на свои разноси кабинетъ отъ новитъ бани къмъ старитъ, — по указанието на общ. тех. Отдѣление, -- съ парасположение на Г. г. конкурентитъ всѣкой присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на общ. Управление.*

Кметъ: К. Ранковъ

Секретаръ: П. В. Петрановъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3095

Гр. Варна, 16 Мартъ 1900 год.

Варненското Градско Общинско Управление, честь има да обяви на Г. г. интересующитъ се, че въ помещението му, на 15 Априлий н. г. въ 3 часа слѣдъ пладнѣ, съ перетръжка на 17 Априлъ, по сѣщото

врѣме, ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, за отдаването на прѣдприемачъ направата на единъ откритъ каналъ, отъ-вънъ града до лозята, съ три дървени моста и прѣдварителнитъ работи за улесняване залѣбяването на дерегата „Коркара“ и „Кемеръ Деро“, съгласно приготвенитъ за тѣзи цель: смѣтка, поемни условия и детайли.

Стойността на прѣдприятието възлиза на 90000 л.

Исканий залогъ е 5% отъ горната сума.

Книжката, относящи се по това прѣдприятие, се намиратъ въ Общинското Тех. Отдѣление, гдѣто могатъ да се глѣдатъ всѣки присѣтственъ день и часъ.

Кметъ К. РАНКОВЪ

за Н-къ на Тех. Отдѣление

Инженеръ А. ПАРУСИЯДИ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2764

Варна, 9 Мартъ 1900 година.

Обявява се за знание на всички живуци тукъ, врѣменно и постоянно, Български граждани, полагающи се съ граждански и политически права, че набирателний списъкъ на г. Варна, за настоящага година, съгласно чл. 29-й отъ избирателний законъ, е прѣгледанъ, допълненъ и поправенъ, и че, до края на текущий мѣсяць, е на расположението на всѣкой отъ тѣхъ; за това всѣки, който мисли, че има избир. право или намѣрва въ списъка нѣкои неправилности, относящи се лично до него или други лица, може да го прѣглѣда въ общинската канцелария и направи, до казанний срокъ, заявлението си, писмено или устно, за опущенията, неправилноститъ или погрѣшкитъ, каквито би намѣрилъ въ него.

Кметъ: К. Ранковъ

Секретаръ: П. В. Петрановъ

ВАРНЕН. ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ЗА П О В Ъ Д Ъ

№ 38.

Варна, 29 Мартъ 1900 година.

Въ допълнение на заповѣдта ми под № 28 отъ 4 того и за изпълнение рѣшението на прѣдседателствуемий ми Община Съвѣтъ под № 62 отъ 23 Мартъ н. г. взето съгласно ч. 9 на чл. 57 отъ закона за Градската Община,

ПО С Т А Н О В И Х Ъ :

Ст. I. *Пазаря въ гр. Варна за напредъ да става осъкой Понеделникъ и Вторникъ* и да се открива винаги въ 7 часа сутриньта, освѣнъ въ празнични дни, въ които ще се открива слѣдъ отпуска на църква,

Ст. II. — *Пазаря да става на площада при старата болница*, къдѣто се е извършвалъ до сега.

Ст. III. — Продаването на висанитѣ въ града отъ селенитѣ за проданъ вещи въ пазарнитѣ дни, освѣнъ на площада при Старата болница, всѣкъждъ другадъ изъ града се забравява.

С. IV. Нарушителитѣ тая ми заповѣдъ ще се наказватъ съ глоба до 50 лева.

Ст. V. — Изпълнението на тая ми распорѣдба възлагамъ на град — общинскитѣ санитарни и други агенти, както и на надлѣжнитѣ полицейски чинове, на които внушавамъ да слѣдятъ най строго за нарушението ѝ

за Кметъ: Р. Бояджиевъ

ЗА К О Н Ъ

за данъка на зѣмнитѣ произведения за 1900 — 901 год.

(Продължение отъ брой 8-й.)

Чл. 17. Една комисия, състояща се отъ финансовия началникъ или главния бирникъ, отъ земледѣлческия касперъ или контролора, финансовия агентъ и трима вѣщи земледѣлци, единъ отъ центра на околията и двама отъ другитѣ общини, избрани отъ общинския кметъ въ околийския центъръ, прѣглежда и поправа направенитѣ, съгласно чл. 15, оцѣнки.

Рѣшенята на тая комисия подлежатъ на одобрене отъ Министра на Финанситѣ.

Чл. 18. Всичкитѣ общински учители сж длѣжни да взематъ участие въ описването на зѣмитѣ и произведенията, опрѣдѣленето на номонето, вписването всичко това въ *основната десетъчна книга* и въобще да помагатъ въ всичко, което ще има да се върши по опрѣдѣленето и прибирането на десетъка.

Чл. 19. Полицейскитѣ власти сж длѣжни на всѣко врѣме да оказватъ своето съдѣйствие за пълното приложение на настоящия законъ.

Чл. 20. Когато произведения пострадатъ на сѣмитѣ ниви, ливади и пр-отъ градъ, буря, огънь и наводнение, опрѣдѣлятъ се и записватъ въ *основната десетъчна книга* напълно, като да не сж пострадали, а въ особена забѣлѣжка въ дѣлбата на всѣки производител се обозначава процентътъ на загубата. Десетъкътъ се взема отъ дѣйствително добитото произведение.

Когато всичкитѣ произведения или вѣкои отъ тѣхъ бждатъ унищожени въ цѣлото землище на единъ

градъ или село, десетъкътъ се прѣсметъ по номонето на оня съсѣденъ градъ или село, който най много се приближава по производителностъ.

Отъ поврѣдитѣ, които ще се обезщетятъ по Закона за градобитвината, десетата частъ отъ обезщетението се внася въ държавното съкровище.

Чл. 21. Незабавно, слѣдъ свършването въ единъ градъ или село на всѣки отъ тритѣ начина за опрѣдѣление на десетъка, *основната десетъчна книга* се туря на разположението на производителитѣ, за да видятъ, какъ имъ е опрѣдѣленъ десетъкътъ. За това кметътъ издава обявление, приподписано и отъ държавния чиновникъ.

Чл. 22. Оплаквания отъ производители за неправилно опрѣдѣление на десетъка, се подаватъ направо или чрезъ общинския кметъ на главния бирникъ найкъсно 15 дни отъ публикуването на книгата. Слѣдъ изтичането на тоя срокъ, никакви оплаквания не се приематъ.

Чл. 23. Държавнитѣ чиновници, които ще бждатъ натоварени съ работата по десетъка, се назначаватъ отъ финансовия началникъ на окръга, слѣдъ прѣдварително подготвление и издържане на изпитъ. Никой отъ тѣхъ не може да бжде назначенъ въ града и селото, отъ гдѣто е родомъ, гдѣто е установенъ на жителство и гдѣто има имоти за облагане съ десетъкъ. Освѣнъ това, никой отъ тѣхъ не може да бжде назначенъ въ единъ и сѣщи градъ или село двѣ години наредъ.

Чл. 24. Назначенитѣ и опрѣдѣленитѣ за вземане въ натура произведения всѣки производителъ е длѣженъ да прѣнесе и грѣдаде на правителството напълно, найкъсно до 15 декемврий, а за кукуруза до 1 Юний на онова най-близо морско или дунавско пристанище (скела) желѣзнопътна станция, или въ други нѣкои пунктове, които ще опрѣдѣли Министерството на Финанситѣ.

Десетъкътъ на бѣднитѣ производители се прибира отъ общинскитѣ кметове още на хармана и се пазя въ общинскитѣ или на по-заможнитѣ земледѣлци хамбари.

Чл. 25. За прѣвозването на произведенията ще се плаща възнаграждение по 2 ст. на километръ за 100 килограма до 30 километра а за всѣки слѣдующъ километръ по 3 ст. на 100 килограма.

Чл. 26. Припадающата се на държавата частъ отъ произведенията, гдѣто и да се намиратъ тѣ, не подлежатъ на секвестъръ и на отчуждение въ полза на когото и да било, догдѣто държавното съкровище не приеме произведенията и не прибере стойността имъ.

Чл. 27. На всѣки нуждающъ се градъ и село се прѣдоставя право десетъкътъ си въ натура да плати въ пари. Зѣмления за това се подаватъ найкъсно до 1 Августъ за зѣрненитѣ произведения, освѣнъ кукуруза, а за посѣдени до 1 ноемврий.

Окупуването на десетъка ще стане по мѣстнитѣ срѣдни пазарни цѣни на произведенията, исключая кукуруза, прѣвъ мѣсець Септемврий а на кукуруза прѣвъ първата половина на мѣсець Мартъ.

Чл. 28. Отстъпването на десетъка въ натура се депуска само за цѣлитѣ количества на произведенията отъ единъ видъ.

Отстъпване десетъкътъ въ натура на единични производители не се разрѣшава.

Чл. 29. Окупуениятъ натураленъ десетъкъ се изплаща напълно вжтрѣ въ 10 дни отъ отстъпването.

Чл. 30. Опрѣдѣления за вземане въ пари десетъкъ се изплаща найкъсно до края на мѣсець Ноемврий.

Чл. 31. Производителитѣ, които не би платили десетъка си въ опрѣдѣленитѣ отъ прѣдидущитѣ два

члена срокове, се екзекутиратъ, съгласно Закона за бирниците.

Чл. 32. Всичкиятъ десетъкъ отъ произведенията на двувластнитѣ имоти се изплаща въ пари по мѣстнитѣ цѣни. Прѣди да вдигнатъ произведенията си, производителитѣ го изплащатъ на бирницатѣ по цѣни, опрѣдѣлени отъ главния бирникъ, земледѣлческия касиеръ, двѣ вѣщи лица и одобрени отъ финансовия началникъ.

Чл. 33. Поземелниятъ данъкъ на лозята и искусственитѣ ливади се изплаща въ сроковетѣ, прѣдвидени въ Закона за бирниците.

Чл. 34. Производителитѣ, които би вдигналъ отъ нивата произведенията си прѣди опрѣдѣления отъ настоящия законъ срокъ и безъ позволенieto на главния бирникъ, както и оня, който би укрилъ изцѣло или частъ отъ произведенията си, освѣнъ припадающия се десетъкъ, плащатъ и глоба, равна на тоя десетъкъ.

Чл. 35. Държавнитѣ чиновници, общинскитѣ кметове и свѣтници, които умишлено уврѣдятъ било хазвата, било производителитѣ при описването на произведенията и имотитѣ, снемането на номонето и раздѣлянето земитѣ на качества и при прѣдаване десетъка, заплащатъ причинената врѣда и се наказватъ отъ съда на затворъ отъ шестъ мѣсеца до една година.

Чл. 36. Стопавитѣ на земи, облагаеми съ поземеленъ данъкъ, които не би обявили цѣли парчета или частъ отъ такива, плащатъ слѣдующия се данъкъ и глоба, равна на тоя данъкъ.

Чл. 37. Общинскитѣ кметове и свѣтници, които би занемарили, или пъкъ не изпълнили възложената имъ работа по прилагането на тоя законъ, подлежатъ на глоба отъ 50 до 200 лева.

Чл. 38. Който умишлено поврѣди оставеното на хранение въ общинското управление номоне, наказва се отъ надлежния съдъ съ затворъ до шестъ мѣсеца.

Чл. 39. Нарушителитѣ се глобятъ, на основание съставения актъ, и глобата се опрѣдѣля отъ финансовия началникъ съ постановление, потвърдено отъ Министра на Финанситѣ.

Потъжване срещу утвърденитѣ постановления ставатъ на общо основание прѣдъ надлежнитѣ съдилища въ седмодневенъ срокъ отъ деня на съобщението.

Всичкитѣ постъпили дѣла отъ този родъ съдилищата сж длъжни да ги разгледатъ най-късно до 10 дни.

Чл. 40. Особенъ публично административенъ правилникъ ще уреди подробноститѣ за приложението на настоящия законъ.

Вл. 41. Законътъ за поземелния данъкъ отъ 1894 год. се отмѣнява въ всичко, което противоречи на настоящия законъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

РАЗНИ

Значението и ползата отъ сапуна. Сапунътъ е единъ отъ най-важнитѣ прѣдмети въ обикновения ни животъ, а между това мнозина, вѣроятно, не знаятъ въ що се състои неговото дѣйствиe.

Сапунътъ е съединение на тлъстина (или по-добрѣ, тлъстинна киселина) съ лишея, напр. съ сода, саръ, амониакъ. Най-важната съставна частъ на сапуна е лишеята. Нашата кожа постоянно отдѣля потъ и тлъстина; при това се присъединяватъ отлупенитѣ стъ кожата частици и прахъ; всичко това образува

оная калъ по кожата, отъ която се стремимъ да се избавимъ чрѣзъ миене. Но водата, особено студената, не може да взмие калъта, тъй като тая послѣдната съдържа много тлъстина, а водата не дѣйствува върху нея и се стича, т. е. хлъзга се, безъ да я закачи. И тукъ именно ни сж потребни лешиятѣ, и то въ такъвъ видъ, въ какъвто се намиратъ въ сапуна. Лешиятѣ иматъ свойство да смиватъ тлъстината, като я разлагатъ, разтварятъ, или, както се казва, осапуняватъ. По такъвъ начинъ сапунътъ, благодарение на лешиятѣ, измива калъта. Но, пита се, не е ли по-добрѣ да се употребява за миене направо лешия? Не, защото, първо, въ сапуна тя се намира въ такъвъ видъ, въ какъвто най-лесно дѣйствува върху тлъстината, осапунява я; второ, лешията, сама по себе си, силно раздражава кожата и я прави твърдѣ суха и крѣпка, защото дѣйствува твърдѣ силно, като разтваря не само тлъстината по повърхността на кожата, но и находящата се по-дълбоко въ кожнитѣ пори, а пъкъ тлъстината, въ извѣстно количество, е необходима, защото придава на кожата потребната мѣгкост и еластичност. А пъкъ въ сапуна дѣйствието на тлъстината, значително се смекчава. Ето защо употреблението на лешията, благодарение присъствението на тлъстината, значително се смекчава. Ето защо употреблението на лешията въ видъ на сапунъ се счита за най-удобно. Въ зависимост отъ това каква лешия се зема за сапуна, този послѣдниятъ бива твърдѣ или мекъ; мекиятъ сапунъ се приготвя отъ калиева лешия, а твърдиятъ—отъ натрива. Освѣнъ основнитѣ вещества (тълстина и лешия), въ сапуна се турятъ и други нѣкои, за да му се придаде цвѣтъ и меризма.

Въ послѣдно врѣме сапунътъ е заемъ твърдѣ важно мѣсто въ лѣкуването на разни болѣсти, особено кожни.

За тая цѣль служатъ така нар. медицински сапуни, които, освѣнъ обикновенитѣ съставни вещества, съдържатъ и друго нѣкое лѣкарство, като напр. сѣра, катранъ, йодъ и пр. Споредъ наблюденията на много специалисти, сапунътъ дѣйствува по-добрѣ, отколкото различнитѣ мехлеми, употребявани до сега при кожнитѣ болести, и то именно благодарение на свойството си да разтварятъ кожната тлъстина, съ което като че очистватъ пътя за по-доброто дѣйствие на лѣкарството, което се съдържа въ тѣхъ; освѣнъ това, сапунътъ разрохква върхнитѣ слоеве на кожата, благодарение на което лѣкарственото вещество по-лесно прониква въ нея.

Врѣдата отъ употребление спиртни питиета отъ кърмящитѣ. Не веднажъ сж наблюдавани случаи отъ алкохолно отравяне у дѣца, кърмени отъ жени пьющи. Неотдавна Д-ръ Осе е ималъ такъвъ единъ случай у едно двамѣсечно дѣте: то получило треска, дряскъ, паднало въ сънливо състояние; слѣдъ това настъпило крайно въабуждане, плачъ, ревъ, схващане на врата, неправиленъ пулъс и пр. Помислили, че това е менингитъ. (въспъление на мозъчнитѣ ципи); но слѣдъ това открили, че дойката била пияница; замѣнили я съ друга, и дѣтето слѣдъ двѣ недѣли съвършено оздравѣло. Сжществува и едно мнѣние, че отъ пивата (бирата) млѣкото ужъ се подобрявало, а пъкъ извѣстно е, че пивата съдържатъ алкохолъ (отъ 3 до 5 0/0). Това мнѣние е чисто прѣдрасъждѣкъ, основанъ на това, че отъ пивата кърмящитѣ жени, а особено гърдитѣ имъ тлъстежатъ. Затлъстванието съвсѣмъ не увеличава количеството на отдѣляното отъ тѣхъ млѣко.

Изваждайте на слънце дрехитѣ и постѣлнитѣ си! Народътъ отдавна има обичай да изважда на слънчевъ припекъ дрехитѣ и постѣлнитѣ си, а особено употребяванитѣ отъ болни или умрѣли. И това се

прави съ цѣль за най-добро провѣтриване и отстранение на лошата меризма. Нѣма съмнѣние, че тази цѣль напълно се постига, както се вижда отъ слѣдния простъ опитъ. Вземѣте двѣ стъкла и ги напълнѣте съ гнилостни газове; оставѣте едната на слънце, а другата — на тъмно мѣсто; първото скоро ще изгуби отвратителната си меризма въ второто не само че нѣма да ослабне меризмата, а, напротивъ, още повече ще се усили.

Проф. Есмархъ е доказалъ, дѣйствително, дезинфекцирующата сила на слънчевата свѣтлина. Той е слагалъ разни болестотворни микроби въ мебели, дрехи, постелки, кожуси и пр., излагалъ тие вещи на слънце и ежечасно изслѣдвалъ бързото изчезване на биктеритѣ.

Получили сж се твърдѣ благоприятни резултати, а именно: холернитѣ бацили умирали подъ влиянието на слънчевата свѣтлина твърдѣ бърже не само по повърхността, но и въ дълбокитѣ слоеве на дрехитѣ. Сжщо така сж умирали, макаръ и по бавно, бактериитѣ на тифуса, сибирската язва, охтиката и др. заразителни болѣсти. Така щото слънчевата свѣтлина ни служи за най-добро, безплатно и, слѣдователно, на всички достъпно дезинфекцирующе срдѣство. Това е твърдѣ важно за обикновения животъ. Тѣй като въ окръжающата ни срдѣда всекога се намиратъ различни болестотворни зародиши, то необходимо е колкото се може по-често да изнасяме на слънце всички прѣдмети, които се докосватъ до тѣлото ни, като: дрехи, постелки, чаршафи и пр. Особено трѣбва да се грижимъ за проивкване на слънцето въ спалнитѣ стаи, а не да ги затъмняваме съ разни дебелы пердета и др. т. Така сжщо е полезно да оставяме на слънцето гребенитѣ, четкитѣ за дрехи и зѣби, пешкиритѣ и др. т. подиръ всеко употребление, защото по тоя начинъ не само ще изгубятъ лошата си миризма, но и бактериитѣ ще се лишатъ отъ удобната (влажна) почва за развитието си. Ако често се потвъргватъ на слънчевитѣ лъчи *всички* домашни вещи, то не ще бжде възможно внезапното избухване на епидемическа болестъ въ тая къща.

Неразрѣденото кравешко млѣко като храна за кърмачетата. При отсъствие или недостатъкъ на майчиното млѣко и при невъзможността да се наеме дойка, а така сжщо въ ония случаи, когато дѣтето по едни или други причини, не може да снеса, обикновено се прибѣгва къмъ разрѣдено кравешко млѣко, което, разбира се, е много по-малко хранително и, вслѣдствие на това, бива причина за печални резултати: дѣцата обикновено умиратъ отъ слабосилие и изтощение. Споредъ твърдѣ обстоятелственитѣ опитни изслѣдвания на дритѣ Будена и Шавана, неразрѣденото млѣко, стерилизирано въ апарата на Сокслета или Жангиля въ малки порции, достатъчни за едно накърмване, отлично се смисла отъ кърмачетата и изобщо отъ дѣцата въ всички възрасти. Като главна причина за разрѣждането на млѣкото привеждатъ мжчно-смилаемостта на млѣчния бѣлткъ (казеинъ) за дѣтския стомахъ. Излиза, обаче, че казеинътъ на стерилизираното въ малки порции млѣко става сжщо така лесносмилаемъ, както казеинътъ на женското млѣко. При искусствено кърмене главно внимание трѣбва да се обръща върху абсолютната чистота приготвлението на млѣкото и върху пълната му стерилизация, която може да се достигне при нагрѣване до 100° Ц. въ апарата на Сокслета или Жангиля въ течение на 20—40 минути и при това въ малки порции.

Охтиката и бракътъ. Макаръ охтиката между спрузитѣ и да не се прѣдава така лесно, обаче случатѣ отъ заразяване сж доста чести. Мжжътъ заразява

жената, а жената заразява дѣцата и мжжа. Що се касае до личната своя безопасность, охтичивиятъ мжжъ рискува по малко, отколкото охтичавата жена, защото условията на брачния животъ (трудността, раждането, кърменето) за жената сж по-малко благоприятни. Тие условия, ако и да не прѣпятствуватъ на оздравянето ѝ, то въ всеки случай скратяватъ живота ѝ. Охтичавата жена, по възможность, не трѣбва да стѣпва въ бракъ. Такава въздържаность се прѣпоръчва както за самата нея, така и за потомството ѝ.

(изъ сп. „Медиц. бѣседа.“)

Побѣдата на заповѣдта върху турянето намордници на кучетата. Подъ това заглавие, г. Hurting, директора на сп. Veterinary Record (отъ 28 Октомврий 1899 год.), расправя какъ е билъ унищоженъ бѣсътъ въ Англия, благодарение на распоредането, което е задължавало всичкитѣ стопани да турятъ намордници на кучетата си.

Въ 1895 година, 672 кучета и 55 други животни сж умрѣли отъ бѣсъ.

Въ 1896 година, 488 кучета и 22 други животни сж умрѣли отъ бѣсъ; това намаление се е дължало на заповѣдта за турянето на намордницитѣ, издадена отъ мѣстнитѣ власти.

Въ 1897 година, министра на Земледѣлието се е натоварилъ съ изпълненето на заповѣдта за турянето на намордницитѣ. Числото на бѣснитѣ случаи е слѣзло до 151 за кучетата и 16 за другитѣ животни.

Добрѣ е да заблѣжимъ, че мѣстнитѣ власти, като се прѣдписвали замордването на кучетата бѣса се е много намалявалъ но тия прѣдписания тѣ сж ги скоро отмѣнявали. Министрътъ на Земледѣлието попълни влиянието на заповѣдта за замордването, като издаде заповѣдта за внасянето на кучетата.

Въ 1898 година бѣснитѣ случаи сж били вамо 18 и отъ 3 Октомврий на насамъ не е констатиранъ вече нито единъ случай.

По настоящемъ има само единъ окръгъ въ южната частъ на Англия, гдѣто още е въ сила заповѣдта за турянето на намордникъ на кучетата; на всекъдѣ другадѣ тя е отмѣнена.

Г-нъ Hunting казва, въ заключение, че ако се констатира нѣкой случай, достатъчно е Министерството на Земледѣлието да прѣдпише замордването на кучетата въ окръга въ една окръжностъ отъ 15 мили (25 километра) за да попрѣчи на распространението на бѣса.

(изъ сп. „Вѣтеринарна сбирка.“)

ВАЖНО

Инжинера отъ I ва категория, Л. Каминский, Бъл. подданникъ, извѣстява на интересующитѣ се, че той построява по, свои съставени планове, воденици разни фабрични завѣдения, на вода, огнени, газови и вѣтрови, измѣрва силата на водата, силата и механическото дѣйствие на разни машини, купени отъ разни фабрики. Това последното е особено важно за купувачитѣ на нови машини, които много пжти биватъ измамвани отъ разни спекуланти и недоброросвѣстни агенти и непризнати инженери.

Адресъ: Инженеръ Л. Каминский

Варна.

Постояния адресъ Гр. Тутраканъ